

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРЕДСЕДНИК

Београд, 2. јул 2015.

Поштовани господине председниче, Драги Владимире,

Лично Вам се обраћам, свестан чињенице да би моје обраћање могло да буде претумачено као недипломатско, али морам како не бисмо направили грешку и регион Балкана вратили у тешка времена сукоба, која бисмо сви да заборавимо. Најљубазније Вас молим да посветите пажњу једном озбиљном питању које би могло да поквари вишегодишње напоре Србије усмерене ка давању нашег скромног доприноса укупној стабилности Југоисточне Европе.

Ми смо нација прилично различита од других које су сличне величине или моћи. Кад год бисмо кроз историју били нападнути, опредељивали смо се за отпор и борбу за слободу. У великом броју прилика наши су се поступци подударали са формираном међународном позицијом, борбом и циљевима Ваше нације. Никада нисмо желели да одустанемо, да узмакнемо, нити да нам други одређују за шта ћемо се ми определити. Такво становиште било је веома захтевно, често и опасно, али на крају је носило олакшање и било је здраво за наш дух.

Имам на уму, између осталог, Први светски рат и Други светски рат, у којима су Срби приложили највећу могућу жртву. У ова два рата изгубили смо милионе најмлађих, најпаметнијих и најхрабријих људи, што је за последицу имало радикално смањење нашег становништва и изгледа за будућност. Све је то учињено у уверењу да су слобода и достојанство човека врхунске вредности. Никада нисмо били вешти у хладном калкулисању наших улога и намера, већ смо се руководили осећањима.

Верујем да Вам је познато да су се Срби борили против Турака, Аустроугарског царства, Немаца и потом њиховог Рајха. Супротставили смо се и многим другима, чак и НАТО-у 1999. године, у вери да морамо бранити територију Косова и Метохије која историјски нама припада.

Његова Екселенција
Господин Владимир Владимирович Путин
Председник
Руска Федерација
Москва

Савремена Србија жели да пронађе своје место и улогу у структури Европске уније. Тачно је да смо увек били пријатељи Русије, али никада нисмо стварали ни непријатеље. Желимо да имамо пријатеље или их бирамо срцем, а не обимом или износом трговинске размене.

Стога, господине Председниче, овим писмом покушавам да Вас замолим да употребите свој ауторитет како бисте онемогућили да у Савет безбедности Уједињених нација буде уведен нацрт резолуције који је припремљен од стране Уједињеног Краљевства Велике Британије, а ако буде уведен онда вас молим да ваш представник уложи вето како резолуција не би била изгласана. Нацрт резолуције видим као политички инструмент чији ће коначни исход бити слабљење позиције моје земље и угрожавање стабилности региона која је створена уз велики труд и залагање свих нас.

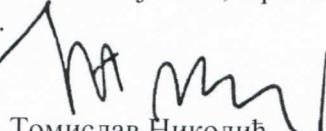
Господине Председниче, велика је неправда, неистинито и неодговорно сводити ужасе геноцида на ратни злочин који је почињен у Сребреници. Да ли је нормално да Савез безбедности, на основу резолуције, донесе одлуку да читав свет под изразом геноцид подразумева само Сребреницу? У нацрту текста британске резолуције не помињу се језива истребљења Јермена, Јевреја, Рома, Етиопљана, бројних Африканца, аустралијских староседелаца, америчких староседелаца, аутохтоних народа у Јужној Америци, Руса, Белоруса, Украјинаца, Кинеза и нажалост многих других? Срби су заједно са Јеврејима и Ромима такође били жртве усташког геноцида у Другом светском рату, када су у концентрационим логорима и јамама стотине хиљада људи изгубиле животе на најнехуманији начин, на начин који је запрепастио и самог Хитлера!

Морам да нагласим да су у Сребреници, близу Сребренице, и у околини Сребренице муслиманске снаге Босне и циходисти који су им се придружили хладнокрвно убили хиљаде српске деце, жена и старих лица. Муслиманске снаге у Босни убијале су Србе у и око Сребренице, сравњено је са земљом 39 села у том подручју, најстрвијније су побијена новорођенчад, деца, жене и старци. Нико за то није одговарао, а само у тој регији је побијено скоро 5000 српских цивила. Како онда за њих тражити правду, ко ће за њих подносити нацрте резолуција СБ УН? Са територија Хрватске и Косова и Метохије пртерано је скоро 500.000 Срба са вековних огњишта, ко ће за њих да предлаже резолуцију СБ УН?

Стога, љубазно Вас молим да интервенишете и да се усротивите поступцима који се усрдеређују на отварање старих рана, а не на стварање основе за бољу будућност Балкана и истинског помирења нација које су чиниле бившу Југославију.

Моја администрација и Влада Србије су, верујем, до сада показале да су спремне да дају свој допринос напретку свих држава у региону и болјитку свих нација у нашем блиском и даљем суседству. Све што нам је свима потребно јесте благовремена подршка мудрих и моћних како бисмо уловили у еру мира и развоја. Ако овом резолуцијом само један, српски, народ буде осуђен за, ни мање ни више, једини геноцид светских размера, напори Србије, Владе Србије и моји лични да поново живимо у миру, као добре комшије, биће узалудни. Балкан ће бити на ивици новог рата.

У нади да ћете у себи наћи довољно разумевања за мој апел, примите, господине Председниче, изразе мог дубоког уважавања.

Томислав Николић